

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 444/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť K. N., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn. 0 Tp 122/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. N. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. septembra 2011 doručená sťažnosť K. N., t. č. vo väzbe (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 0 Tp 122/2010. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 26. septembra 2011.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol 20. mája 2011 uznesením okresného súdu vzatý do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Na návrh prokurátora

okresný súd na verejnom zasadnutí 15. júna 2011 rozšíril dôvody väzby sťažovateľa aj o obavu z pokračovania v trestnej činnosti podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd, ktorý konal a rozhodol 15. júna 2011, nebol v skutočnosti miestne príslušný, a to vzhľadom na ustanovenia § 15, § 16 a § 17 Trestného poriadku. V jeho veci preto nekonal a nerozhodoval zákonný sudca.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že okresný súd je povinný jeho vec postúpiť miestne a vecne príslušnému súdu. Požaduje tiež finančnú náhradu za nemajetkovú ujmu vo výške 1 000 €. Napokon žiada, aby mu bol ustanovený advokát ako právny zástupca v konaní pred ústavným súdom.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí okresného súdu sp. zn. 0 Tp 122/2010 z 15. júna 2011 vyplýva, že predmetom verejného zasadnutia bolo rozhodnúť o návrhu prokurátora z 23. mája 2011 na zmenu dôvodov väzby sťažovateľa, ako aj o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby. Uznesením vyhláseným na verejnom zasadnutí bolo rozhodnuté o rozšírení dôvodu väzby sťažovateľa, a to o väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zároveň bola žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietnutá. Obsahom zápisnice je popri výroku uznesenia aj úplné písomné odôvodnenie spolu s poučením o opravnom prostriedku. Po vyhlásení uznesenia vrátane podrobného odôvodnenia sťažovateľ po dohode s obhajcom vyhlásil, že podáva proti uzneseniu sťažnosť, a to tak s ohľadom na návrh na rozšírenie dôvodov väzby, ako aj vo vzťahu k neprepusteniu z väzby. Verejné zasadnutie začalo o 8.40 h a skončilo sa o 9.53 h.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať predovšetkým za oneskorene podanú.

Sťažovateľovi bolo uznesenie okresného súdu, ktorým rozhodol o ďalšom trvaní väzby, oznámené spolu s podrobným odôvodnením 15. júna 2011. Keďže sťažovateľ výslovne napáda toto uznesenie okresného súdu vrátane jeho postupu v súvislosti s tým, že nekonal a nerozhodol miestne príslušný súd, a tým ani zákonný sudca, takto konštruovanú sťažnosť bolo treba podať do dvoch mesiacov, ako sťažovateľ zistil, že vo veci koná a rozhoduje miestne nepríslušný súd. Preto sťažnosť odovzdaná na poštovú prepravu až 26. septembra 2011 je oneskorene podaná.

Odhladnuc od uvedeného nie je ani daná právomoc ústavného súdu o tejto veci konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti uzneseniu okresného súdu bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označenému právu sťažovateľa na zákonného sudcu mal v opravnom konaní Krajský súd v Bratislave. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu. K tomu treba ešte dodať, že sťažovateľ možnosť podať riadny opravný prostriedok aj využil.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011